

La Sant Joan d'estiu

La Sant Joan d'estiu es la fèsta del solstici d'estiu. Es lo jorn mai long de l'annada e la nuèch mai corta.

La Sant Joan d'estiu es la fèsta del **fuòc** (del solelh imperial) e facia a sa tota poténcia, es tanben la fèsta de l'aiga, de las èrbas que van concentrar lo maximum de lors vertuts medicinalas abans de dintrar dins lo cicle de la secada e de la granificacion.

Entre lo fuòc e l'aiga, las plantas an dins lor còr la memòria de la vida (las granas) que lor balha lo poder de garir.

Enfin, la Sant Joan es la fèsta de l'òme e de la femna que accedisson a la maturitat, es a dire a la consciéncia del fach qu'aprèp la creissença arriba la decreissença. S 'avisa que i a pas d'avenidor sens equilibri entre las fòrças contradictòrias del jorn e de la nuèch, del fuòc e de l'aiga, del feminin e del masculin.

Si lo solstici d'ivèrn (nadal) es lo moment que la pòrta del cèl pren lo nom de « pòrta dels Dieus » (l'incarnacion), lo solstici d'estiu (Sant Joan) es lo moment que pren lo nom de « pòrta dels Òmes » (lor desencarnacion dins lo mistèri de l'aprèp-vida) , la cresença ancestrala dins **l'etèrn retorn**.

Los tres rituals

SAUTAR LO FUÒC

Sautar lo fuòc es sautar per dessus lo solelh, es a dire passar per dessus lo mite de la tota poténcia e de son ego devastator.

CABUSSAR DINS L'AIGA

Cabussar dins l'aiga es remontar a la sorga intima de sa rason d'èsser.

CULHIR LAS ÈRBAS

En culhir las èrbas, se tracha, al miègjorn de lor vida, de beure o s'enluser dels secrets que gardan en memòria dempuèi la mièjanuèch de lor mòrt (grana).

SAUTAR LO FUÒC, CABUSSAR DINS L'AIGA, CULHIR LAS ÈRBAS, son los gèsts simbolicos que s'ofrisson a l'òme madur per caminar de la Sant Joan de sa vida fins a Martror.

Es lo moment de formular un vòt personal e collectiu a sa mesura pròpria.

Se i a un solstici d'estiu, es lo del maridatge impossible entre lo fuòc e l'aiga : un miracle impossible e pasmens real a l'escala del còsmos e de l'infinidament pichòt.

Las sèt èrbas sagradas de la Sant Joan :

- l'aquilèa milafuèlha
- l'arcemisa
- la cossòta
- l'èura terrèstre
- la margarida salvatja
- lo trescalan
- la salvia

TALHIÈR DESCANTONAT

Talhièr musica / dança

. Escota musicala : *las quatre sasons* de Vivaldi

Los enfants escotan la prima e l'estiu.

Consigna : Quin tròç de musica parla de la prima, quin tròç de musica evoca l'estiu ?

Los enfants exprimisson lor sentit.

Dança : 12 enfants

La coregrafia met en scèna lo ritual del fuòc sus las quatre sasons de Vivaldi (l'estiu).

1. Los enfants, en plaça sus las quatre diagonals de la sala, dintran a torn de ròtle e s'encaminan cap al brasièr, al mitan de la sala. S'installan a l'entorn.
2. Los enfants incarnan las flamas que montan. Cada còla de sièis enfants s'anima a torn de ròtle.
3. Los enfants se prenon per la man e viran a l'entorn del fuòc de jòia per se cargar d'energia.
4. La ronda se dessepara en doas còlas de sièis e, man dins la man, los enfants se van plaçar contra las doas paret opausadas : S'aprestan a sautar lo fuòc.
5. Un grop de sièis enfants sautan lo fuòc amassa, man dins la man (un anar-tornar). L'autre grop fa çò meteís, venent del costat opausat.
6. Per acabar, plen d'assegurança e d'energia los enfants se lançan , sols cadun lor torn, per acomplir lo saut mai naut, mai polit, mai original... que pòdon.
(dos enfants partisson al meteís temps de las doas parets opausadas e se crozan en sautar jols aplaudiments dels autres per aver oltre passar lors limits sens paur.